

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/117/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202532
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8218202532.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: C. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. XXX/XX, X., o zaplatenie 2 277,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 119,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 119,04 Eur od 05.03.2016 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 100,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 28.11.2018 sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2 277,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy počnúc od 05.03.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 20.03.2014 so žalovanou „... zmluvu o pôžičke evid. č. 6174396“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 2 300,- Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať jej poskytnutú pôžičku v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume po 73,81 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 4 428,60 Eur. Žalobca v žalobe uviedol, že keďže si žalovaná cit.: „... svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve...“ nesplnila, veriteľ ju listom z 10.12.2015 označeným ako predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatenia celého úveru. Keďže žalovaná ani v dodatočne jej poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.02.2016 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z 28.02.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalobca v žalobe tiež uviedol, že ku dňu podania žaloby žalovaná z jej poskytnutej pôžičky splatila už 1 180,96 Eur, pričom cit.: „Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2 277,84 Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaná ani po zosplatnení úveru tento neplatila, pôvodný žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáha podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo v sume 3 458,80 Eur, ako aj nákladov na vymoženie tejto pohľadávky v sume 0,- Eur, po odpočítaní sumy 1 180,96 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už zaplatila, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáha zaplatenia mu sumy 2 277,84 Eur ($3\,458,80 + 0 - 1\,180,96 = 2\,277,84$) spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 05.03.2016, t.j., cit.: „...od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“ do zaplatenia, pričom žalobca tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 276,54 Eur.

5. Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Žiadosť a Zmluva o poskytnutí pôžičky“ z 20.03.2014; „Predžalobná upomienka“ z 10.12.2015; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 28.02.2016 a prehľad splátok a úhrad z účtu žalovanej.

6. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 15.02.2019, avšak žalovaná do rozhodnutia okresného súdu ostala v konaní pasívna a k žalobe sa nevyjadрила.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 07.02.2019 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovanej, avšak na výzvu okresného súdu doručenú združeniu 09.07.2019, aby združenie v súlade s § 95 ods. 1 zákona č. 160/2014 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) predložilo písomný súhlas žalovanej s jeho vstupom do konania na strane žalovanej ako osobitného subjektu alebo, aby v zmysle § 291 CSP predložilo splnomocnenie od žalovanej na jej zastupovanie v spotrebiteľskom spore, združenie nereagovalo, preto okresný súd o jeho pribratí do konania nerozhodoval.

8. Podaním doručeným okresnému súdu 03.04.2019 pôvodný žalobca oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., uloženej v registri tunajšieho súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z pôvodného žalobcu (postupca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 22.03.2019 (podľa predloženého podacieho hárku, bol list predložený na poštovú prepravu 22.03.2019, pozn.), pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadрила svoj súhlas.

9. Okresný súd uznesením č. k. 5 Csp 117/2018-59 z 09.04.2019 (právoplatným 29.05.2019) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila, ako nový žalobca, obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o..

10. Na pojednávanie nariadené na 30.09.2020 sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast', ako aj neúčast' žalobcu ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 21.09.2020 a to z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pričom súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho ako aj žalobcovej neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Na pojednávaní prítomná žalovaná uviedla, že úver si zobrala z dôvodu, že so svojim vtedajším partnerom si chcela otvoriť bar, tento úver aj sama splácala, avšak keďže s vtedajším partnerom sa napokon rozišli potom úver prestala splácať, pretože ostala bez príjmu a otehotnela. Nepracuje už cca 5 rokov, aktuálne je na predĺženom rodičovskom príspevku, ktorý je mesačne vo výške 370,- Eur a tiež za opatrovanie poberá cca 360,- Eur mesačne. Žije sama s tromi deťmi, z toho jedno je plnoleté, dve maloleté. Má viacero podlžností z úverov, na splatenie ktorých jej exekútor strháva z príjmu mesačne sumu 100,- Eur. Žalovaná si je vedomá svojej podlžnosti voči žalobcovi s tým, že túto podlžnosť je ochotná splatiť, avšak vzhľadom na svoju sociálnu a finančnú situáciu nebude schopná splatiť ju naraz a preto žiadala o priznanie možnosti splácať podlžnosť v splátkach v sume po 100,- Eur mesačne.

11. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

12. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovanou 20.03.2014 „Žiadosť a Zmluvu o poskytnutí pôžičky“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 2 300,- Eur, ktorú sumu pôžičky sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich splátkach v sume po 71,73 Eur mesačne a spolu s poisťným, ktoré bolo dojednané na sumu 2,08 Eur mesačne, bola výška mesačnej splátky 73,81 Eur (71,73 + 2,08) a to s termínom konečnej splatnosti k cit.: „03/2019“. Celkové náklady, ktoré mala žalovaná za pôžičku zaplatiť predstavovala suma 2 003,80 Eur, takže celkovo mala žalovaná za pôžičku zaplatiť sumu 4 303,80 Eur (t.j. suma pôžičky + celkové náklady), pri RPMN 32 %, priemernej RPMN 20,54 % a pri ročnej úrokovej sadzbe 32 %.

13. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ z 10.12.2015 veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok pôžičky s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 310,- Eur s tým, že cit.: „...ak do 05.02.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2015 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“, k zosplateniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a úver zosplatiť k 19.02.2016, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom z 28.02.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 2 294,15 Eur.

14. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej mal okresný súd za preukázané, že žalovaná urobila na splatenie jej poskytnutej pôžičky celkovo 16 úhrad v sume po 73,81 Eur, takže žalovaná týmito splátkami splatila celkovo sumu 1 180,96 Eur (73,81 x 16).

15. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

16. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

17. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie,

sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

20. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

23. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

24. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

25. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver (pôžička) poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

29. Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver (pôžičku) a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

30. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru.

31. Okresný súd pred vykonaním kontroly náležitostí dotknutej úverovej zmluvy však úvodom podotýka, že v súvislosti s včasnosťou uplatnenia si žalovaného nároku žalobcom, okresný súd v danom prípade nemohol aplikovať ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa (účinné do 26.09.2018) a ani ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka (účinné od 05.12.2018), v zmysle ktorých by bol okresný súd povinný prihliadať ex offio (z úradnej moci) na premlčanie žalovaného nároku, pretože v čase podania žaloby (28.11.2018) tieto ustanovenia neboli účinnými.

32. Vykonaním prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

33. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to jednako uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, ako aj uvedenie doby trvania úverovej zmluvy.

34. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý údaj má byť v súlade so zákonnou požiadavkou uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, pričom v danom prípade je tento údaj v zmluve stanovený len údajom cit.: „03/2019“, čo je nepostačujúce a takéto dojednanie nezodpovedá dikcii ustanovenia cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Samotný počet splátok nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa

uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

35. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve absentuje aj ďalšia zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverovej zmluvy, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že veriteľ (dodávateľ) poskytoval úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti a aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu a jednoznačnú predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho od údajov o celkovej dobe trvania úverového vzťahu závisí aj spotrebiteľom objektívna overiteľnosť ďalších podstatných parametrov úveru, ako je napr. správnosť maximálnej výšky úrokovej sadzby a priemernej hodnoty RPMN poskytnutého úveru v tom ktorom rozhodnom období, ktoré údaje sú odvodenými práve od údajov o dobe trvania úverového vzťahu.

36. Ďalej v úverovej zmluve absentuje aj náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov k výpočtu použitých, keďže označené ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy explicitne znelo cit. „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“ V tejto súvislosti okresný súd podotýka, že vzorec na výpočet RPMN bol v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy síce uvedený v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak označenie jednotlivých premenných dosadzovaných do tohto vzorca je bez ďalšieho vysvetlenia pre spotrebiteľa značne nezrozumiteľné, navyše ak k tej ktorej premennej nie je dosadená konkrétna číselná hodnota vyplývajúca priamo z úverovej zmluvy, tak ako to vyžaduje dikcia ustanovenia cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená požiadavka je podľa okresného súdu nie len zákonná, ale aj plne opodstatnená predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že RPMN je parameter, ktorý vypovedá o reálnej cene spotrebiteľského úveru a je pre spotrebiteľa kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, takže je to pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ (žalovaná) zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, takže na jeho základe sa spotrebiteľ rozhoduje či úverovú zmluvu uzavrie alebo neuzavrie. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Podľa okresného súdu uvedené nekorešponduje s princípom transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere a teda o výpočte tohto úverového parametra. Podľa okresného súdu preskúmaná úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, avšak neobsahuje jej explicitný výpočet, aj v dôsledku čoho treba úver podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov (m. m. KS v Prešove sp. zn. 25Co/80/2018 z 18.12. 2018).

37. V súvislosti s v preskúmanej spotrebiteľskej zmluve uvedenou RPMN, okresnému súdu nedá nepodotknúť, že v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, je síce v tejto zmluve uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu tejto zmluvy a to konkrétnou hodnotou 20,54 %, avšak z dotknutej zmluvy súčasne vyplýva, že RPMN pre daný úver poskytnutý žalovanej bola stanovená až na hodnotu 32 %. Inými slovami, reálna RPMN resp. reálne náklady, ktoré bola žalovaná povinná za jej poskytnutý úver (pôžičku) zaplatiť boli vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky štandardne poskytovali úvery v

rozhodnom čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy. Podľa okresného súdu je takýto postup žalobcu neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN nie je v úverových zmluvách iba formálnym resp. samoučelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa cennú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať (Ministerstvo financií SR zverejnilo po prvýkrát priemernú hodnotu RPMN dňa 29.04.2008), ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený. Ak by tomu tak nebolo zákonodarca by v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval ako podstatnú náležitosť úverových zmlúv údaj o priemernej hodnote RPMN. Okrem toho v uvedených súvislostiach je nutné ešte poznamenať, že v danom prípade už len výška úrokovej sadzby, ktorá bola dojednaná na 32 %, čo je len jeden z nákladov úveru, ktoré sú zahrnuté do RPMN, tak už len tento jeden náklad celkom nepochopiteľne prevyšuje priemernú výšku nákladov (priemerná RPMN bola 20,54 %) za ktoré boli v rozhodnom čase poskytované spotrebiteľské úvery. Navyše RPMN, ktorá má odzrkadľovať celkové náklady za úver, t.j. nie len úrok, ale aj iné poplatky, tak táto RPMN je uvedená v úverovej zmluve rovnakou hodnotou ako ročná úroková miera a to 32 %, avšak z úverovej zmluvy vyplýva, že bolo medzi zmluvnými stranami dojednané aj poistné, takže je zrejmé, že RPMN nie je správne uvedená, pretože nezohľadňuje aj toto poistné, ale len ročnú úrokovú sadzbu.

38. V preskúmvanej úverovej zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom poradí a sume sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku istiny úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejmé okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a náležitosťou úverovej zmluvy a nie prípadne Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podoporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

39. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako

ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržoval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

40. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, že úverová zmluva jednako neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch a jednako je v nej nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa (žalovanej), v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol.

41. Z dôvodu záveru, že pôžička je bezúročná a bezpoplatkov, boli všetky žalovanou doposiaľ učené platby na jej splatenie započítané iba v prospech splatenia jej poskytnutej istiny, ktorá jej bola poskytnutá v sume 2 300,- Eur a žalovaná splatila už sumu 1 180,96 Eur, preto okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na rozdiel týchto súm a to nárok na zaplatenie sumy 1 119,04 Eur (2 300 - 1 180,96 = 1 119,04).

42. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“

43. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom (úrok z omeškania), k zaplateniu ktorej okresný súd zaviazal žalovanú s prihliadnutím najmä na jej nepriaznivú finančnú situáciu, keď jej príjem ako matky samoživiteľky dvoch maloletých a jedného plnoletého dieťaťa predstavuje mesačne cca 600,- Eur, pričom má aj množstvo exekvovaných podlžností a samozrejme musí zabezpečovať základný chod domácnosti, keďže cieľom súdu nie je „vyrobiť“ zo žalovanej bezdomovkyňu, mal okresný súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácanie jej dlhu v pre ňu primeraných splátkach vo výške po 100,- Eur mesačne so splatnosťou k 25. dňu v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Žalobca pri takomto splácaní svojho nároku, je chránený stratou výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky a taktiež vzhľadom na žalobcovi prisúdený nárok má okresný súd za to, že tento bude splatený aj v splátkach v primeranej lehote cca jedného roka.

44. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

45. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

46. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

47. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Okresný súd preto priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 119,04 Eur, so splatením ktorej sa dostala žalovaná do omeškania a to počnúc od 05.03.2016 (t.j. od šiesteho dňa po oznámení o zosplatnení úveru), do zaplatenia.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

51. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 2 277,84 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 1 119,04 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 49,13 % a neúspech v rozsahu 50,87 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovanej a opačne. Vzhľadom na uvedené by tak v konaní pomerne úspešnejšia žalovaná mala voči žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania, avšak keďže žalovaná si tento nárok neuplatnila ani žiadne trovy nepreukázala, okresný súd jej túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.